പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്തുമതവും പുതിയനിയമ ക്രിസ്തുമതവും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ

ആമുഖം

വെളിപാട് പുസ്തകത്തിലെ 2-3 അധ്യായങ്ങളിൽ, യേശുക്രിസ്തു ഏഷ്യാമൈനറിലെ ഏഴ് സഭകൾക്കുള്ള കത്തുകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, അവ ഓരോന്നും കാലാകാലങ്ങളിൽ വിശാലമായ സഭാ സാഹചര്യങ്ങൾക്കുള്ള ചരിത്രപരമായ വിലാസങ്ങളായും പ്രതീകാത്മക മാതൃകകളായും വർത്തിക്കുന്നു. ഇവയിൽ, പെർഗമിലെ സഭ (വെളിപ്പാട് 2:12-17) പലപ്പോഴും എസ്കാറ്റോളജിക്കൽ ചട്ടക്കൂടുകളിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു, പീഡനത്തിനിടയിലെ വിശ്വസ്തതയാൽ സവിശേഷതയുള്ളതും എന്നാൽ ലൗകിക സഖ്യങ്ങളാൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യപ്പെട്ടതുമായ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു - പ്രത്യേകിച്ചും, ബിലെയാം (വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കും അധാർമികതയിലേക്കും നയിക്കുന്നത്) നിക്കോളായ്റ്റൻസുമായും (സാധാരണക്കാർക്ക് മേലുള്ള പുരോഹിത ശ്രേണി) സമാനമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുന്നു. ചരിത്രപരമായി, പെർഗമം സാമ്രാജ്യത്വ ആരാധനയുടെ ഒരു കേന്ദ്രമായിരുന്നു, □□□□□;സാത്താന്റെ സിംഹാസനം□□□□□; ഒരുപക്ഷേ സിയൂസിന്റെയോ റോമൻ ചക്രവർത്തിയുടെയോ ആരാധനയുടെ ബലിപീഠത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു, ഇത് സംസ്ഥാന അധികാര കുരുക്കുകളെ പ്രതീകപ്പെടുത്തുന്നു. പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് ഇത് ബാധകമാക്കുമ്പോൾ (ആധുനിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള മുൻ വിശകലനത്തിൽ നിന്ന് പുനർമൂല്യനിർണ്ണയം ചെയ്തത്), പുരാതന വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രശംസനീയമായ സംരക്ഷണത്തിനും പുതിയനിയമ വിശുദ്ധിയിൽ നിന്നുള്ള ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വ്യതിയാനങ്ങൾക്കും ഇടയിലുള്ള സംഘർഷങ്ങളെ ഇത് എടുത്തുകാണിക്കുന്നു, ഉദാഹരണത്തിന് സംസ്ഥാന അധികാരവുമായുള്ള സംയോജനം (ബൈസന്റൈൻ സീസറോപ്പാപ്പിസം), ശ്രേണിപരമായ ഘടനകൾ, ഗർഭനിരോധനം, വിവാഹമോചനം തുടങ്ങിയ ആധുനിക അനുവാദങ്ങൾ, ബിലെയാമിന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകൾക്ക് സമാനമായ ധാർമ്മിക വിട്ടുവീഴ്ചകളായി കാണുന്നു. തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങളോടുള്ള സഹിഷ്ണുതയെ ശാസിക്കുകയും, മാനസാന്തരത്തിന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും, ജയിക്കുന്നവർക്ക് മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മന്ന വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം മുറുകെ പിടിക്കുന്നതിനെ ഈ കത്ത് പ്രശംസിക്കുന്നു. സാമ്രാജ്യവുമായുള്ള ഓർത്തഡോക്സിയുടെ ചരിത്രപരമായ ബന്ധങ്ങളെയും ബൈബിളിന് പുറത്തുള്ള ഘടകങ്ങളെയും വിമർശിക്കുന്നതിനൊപ്പം, സിദ്ധാന്തപരമായ ജാഗ്രതയുടെ പ്രമേയങ്ങളെ ഈ ടൈപ്പോളജി അടിവരയിടുന്നു.

□□□□□;ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യാനിറ്റി□□□□□; എന്ന പദം കിഴക്കൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അത് ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യൻ സമൂഹങ്ങളിലേക്ക് അതിന്റെ വേരുകൾ കണ്ടെത്തുകയും പാരമ്പര്യം, ആരാധനാക്രമം, സിദ്ധാന്തം എന്നിവയിലൂടെ അപ്പോസ്തലന്മാരുമായി അചഞ്ചലമായ തുടർച്ച അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ, □□□□□;പുതിയനിയമ ക്രിസ്തുമതം□□□□□; സാധാരണയായി ബൈബിളിനെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു തരം ക്രിസ്തുമതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, ഔപചാരികമായ കൂദാശകൾ അല്ലെങ്കിൽ ആരാധനാ രീതികൾ പോലുള്ള പിൽക്കാല സംഭവവികാസങ്ങൾ ഇല്ലാതെ. ചില ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും പുതിയനിയമത്തിന്റെ അധികാരം, രക്ഷ, ആരാധന, മനുഷ്യ സ്വഭാവം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠിപ്പിക്കലുകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്ന് വിമർശകർ വാദിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഓർത്തഡോക്സ് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരും അപ്പോളജിസ്റ്റുകളും അവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ബൈബിളുമായി പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നുവെന്നും അപ്പോസ്തോലിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും സഭാപിതാക്കന്മാരുടെയും (അത്തനാസിയസ്, മഹാനായ ബേസിൽ, ഡമാസ്കസിലെ ജോൺ തുടങ്ങിയ ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യൻ നേതാക്കളുടെ) രചനകളിലൂടെ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും വാദിക്കുന്നു.

താഴെ, ബൈബിളിൽ നിന്നും ഓർത്തഡോക്സ് സഭാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നും എടുത്തുകാണിച്ച പ്രധാന ആരോപണ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു. ഇവ പൊതുവായ വിമർശനങ്ങളെയും

ഓർത്തഡോക്സ് ഖണ്ഡനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അടിസ്ഥാന സ്രോതസ്സുകളാണ് സഭാപിതാക്കന്മാർ എന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുക, അതിനാൽ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലും ഓർത്തഡോക്സ് നിലപാടുകളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി അവരെ പലപ്പോഴും ഉദ്ധരിക്കുന്നു. സാധ്യമാകുന്നിടത്തെല്ലാം പ്രാഥമിക സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്നുള്ള തെളിവുകൾ നൽകുന്നതിലും സന്തുലിതാവസ്ഥയ്ക്കായി ഇരുവശത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിലും ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു.

1. പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അധികാരം □□. തിരുവെഴുത്ത് മാത്രം

- ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വൈരുദ്ധ്യം (നിരൂപകന്റെ വീക്ഷണം): ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്തുമതം □□□□□;വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യത്തെ□□□□□; (എക്യുമെനിക്കൽ കൗൺസിലുകൾ, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ രചനകൾ, ആരാധനക്രമം, ഐക്കണുകൾ എന്നിവയുൾപ്പെടെ) ബൈബിളിന് തുല്യമായി ഉയർത്തുന്നു, ഇത് തിരുവെഴുത്തിന്റെ ആധിപത്യത്തെ അസാധുവാക്കുകയും മനുഷ്യനിർമ്മിത ഉപദേശങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് വിമർശകർ പറയുന്നു. കൂടുതൽ തെറ്റില്ലാത്ത ഉറവിടങ്ങളുടെ ആവശ്യമില്ലാതെ, തിരുവെഴുത്തെ പര്യാപ്തവും ദൈവം ശ്വസിച്ചതുമായി പുതിയനിയമം ചിത്രീകരിക്കുന്നതിന് ഇത് വിരുദ്ധമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, 2 തിമോത്തി 3:16-17 ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: □□□□□;എല്ലാ തിരുവെഴുത്തും ദൈവശ്വാസീയമാണ്, പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും ശാസിക്കുന്നതിനും തിരുത്തുന്നതിനും നീതിയിൽ പരിശീലനം നൽകുന്നതിനും ഉപയോഗപ്രദമാണ്, അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസൻ എല്ലാ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും പൂർണ്ണമായും സജ്ജനാകും.□□□□□; ഇത് ബൈബിളിന് പുറത്തുള്ള പാരമ്പര്യത്തെ അനാവശ്യമാക്കുന്നുവെന്ന് വിമർശകർ വാദിക്കുന്നു, ദൈവവചനത്തേക്കാൾ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന നൽകിയതിന് പരീശന്മാരെ യേശു ശകാരിച്ചു (മർക്കോസ് 7:13: □□□□□;അങ്ങനെ നിങ്ങൾ കൈമാറിയ നിങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ അസാധുവാക്കുന്നു□□□□□;).
- ഓർത്തഡോക്സ് എതിർവാദം: പാരമ്പര്യം തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നതോ അതിനു മുകളിലോ അല്ല, മറിച്ച് അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, കാരണം ബൈബിൾ തന്നെ വാമൊഴിയായും എഴുതിയതുമായ അപ്പോസ്തലിക പഠിപ്പിക്കലുകൾ മുറുകെ പിടിക്കാൻ കൽപ്പിക്കുന്നു. 2 തെസ്സലൊനീക്യർ 2:15 നിർദ്ദേശിക്കുന്നു: □□□□□;വാമൊഴിയായോ കത്തിലൂടെയോ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കൈമാറിയ പഠിപ്പിക്കലുകൾ മുറുകെ പിടിക്കുക.□□□□□; ഓൺ ദി ഹോളി സ്പിരിറ്റിൽ (അദ്ധ്യായം 27) മഹാനായ ബേസിൽ ദി ഗ്രേറ്റ് (□. 330–379 □□) പോലുള്ള സഭാപിതാക്കന്മാർ എഴുതപ്പെടാത്ത പാരമ്പര്യങ്ങളെ (ഉദാ. കുരിശിന്റെ അടയാളം) തിരുവെഴുത്തുകൾക്ക് തുല്യമായ അപ്പോസ്തലിക അധികാരം ഉള്ളതായി സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു, ഉപദേശപരമായ അഴിമതി തടയുന്നതിനാണ് അവ കൈമാറിയതെന്ന് വാദിക്കുന്നു. പാരമ്പര്യത്തിലൂടെ (ഉദാ. എ.ഡി. 397-ൽ കാർത്തേജ് പോലുള്ള കൗൺസിലുകൾ വഴി) സഭ പുതിയ നിയമ കാനോൻ സമാഹരിച്ചുവെന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സ്രോതസ്സുകൾ ഊന്നിപ്പറയുന്നു, അതിനാൽ പാരമ്പര്യം നിരസിക്കുന്നത് ബൈബിളിന്റെ സ്വന്തം അധികാരത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നു. തിരുവെഴുത്തുകൾക്ക് മാത്രം പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത് വ്യാഖ്യാന കുഴപ്പത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതായി അവർ കാണുന്നു, കാരണം സഭയുടെ സന്ദർഭമില്ലാതെ ബൈബിൾ സ്വയം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നില്ല.

2. സിനർജിസമെന്ന നിലയിൽ രക്ഷ (കൃപയുമായുള്ള സഹകരണം) □□. വിശ്വാസം മാത്രം

- ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വൈരുദ്ധ്യം (വിമർശകന്റെ വീക്ഷണം): യാഥാസ്ഥിതികത ദൈവകൃപയുമായുള്ള മനുഷ്യ സഹകരണം (സിനർജിസം) ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയായി പഠിപ്പിക്കുന്നു, അതിൽ കൂദാശകൾ, സന്യാസ ആചാരങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു, ഇത് □□□□□;ദൈവവൽക്കരണത്തിലേക്ക്□□□□□; (തിയോസിസ്, ദൈവത്തെപ്പോലെയാകുന്നു) നയിക്കുന്നു. പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെ വിശ്വാസത്താൽ മാത്രം രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ഊന്നലിന് ഇത് വിരുദ്ധമാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. എഫെസ്യർ 2:8-9 പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: □□□□□;കൃപയാലല്ലോ നിങ്ങൾ വിശ്വാസം മൂലം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത് - ഇത് നിങ്ങളുടേതല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ് - പ്രവൃത്തികളാലല്ല, അതിനാൽ ആർക്കും അഭിമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല.□□□□□; വിമർശകർ റോമർ 3:28 (□□□□□;ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെ വിശ്വാസത്താൽ ഒരു വ്യക്തി നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു□□□□□;) ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും

ഓർത്തഡോക്സ് നീതികരണത്തെ (നീതിയുടെ തൽക്ഷണ പ്രഖ്യാപനം) വിശുദ്ധീകരണവുമായി (തുടർച്ചയായ വളർച്ച) ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഇത് മനുഷ്യ പ്രയത്നം ചേർത്ത് ആത്മാക്കളെ ശപിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

- ഓർത്തഡോക്സ് മറുപടി: രക്ഷ കൃപയാലാണ്, എന്നാൽ വിശ്വാസം സജീവവും സഹകരണപരവുമാണ്, കാരണം ബൈബിൾ വിശ്വാസത്തെ സമന്വയിപ്പിക്കുകയും വേർപിരിയാതെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യാക്കോബ് 2:24 പറയുന്നു: □□□□□;വിശ്വാസത്താൽ മാത്രമല്ല, പ്രവൃത്തികളാലും ഒരു വ്യക്തി നീതിമാനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു,□□□□□; 26-ാം വാക്യം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു: □□□□□;ആത്മാവില്ലാത്ത ശരീരം മരിച്ചതുപോലെ, പ്രവൃത്തികളില്ലാത്ത വിശ്വാസം മരിച്ചു.□□□□□; ഓൺ ദി ഇൻകാർണേഷനിൽ അത്തനാസിയസിനെപ്പോലുള്ള (□. 296–373 □□) സഭാപിതാക്കന്മാർ തിയോസിസ് എന്നതിനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അവതാരത്തിലൂടെയുള്ള മാനവികതയുടെ പുനഃസ്ഥാപനമായിട്ടാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്, സമ്പാദിച്ച യോഗ്യതയല്ല, മറിച്ച് ദൈവിക ജീവിതത്തിൽ പങ്കാളിത്തം (2 പത്രോസ് 1:4: □□□□□;നിങ്ങൾക്ക് ദൈവിക സ്വഭാവത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ കഴിയും□□□□□;). പ്രവൃത്തികൾ യോഗ്യതകളല്ല, കൃപയുടെ ഫലങ്ങളാണെന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് വ്യക്തമാക്കുകയും ഫിലിപ്പിയർ 2:12-13 (□□□□□;നിങ്ങളുടെ രക്ഷയെ ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക, കാരണം നിങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ദൈവമാണ്□□□□□;) ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. □□□□□;വിശ്വാസം മാത്രം□□□□□; എന്നത് പൂർണ്ണമായ ബൈബിൾ സാക്ഷ്യത്തെ അവഗണിക്കുകയും വിരുദ്ധതയെ (അധർമ്മത്തെ) അപകടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു.

3. വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും വിശുദ്ധരുടെയും ആരാധന □□. വിഗ്രഹാരാധന നിരോധനം

- ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വൈരുദ്ധ്യം (വിമർശകന്റെ വീക്ഷണം): വിശുദ്ധരുടെയും മറിയയുടെയും പ്രതിരൂപങ്ങളെ വണങ്ങുക, ചുംബിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുക തുടങ്ങിയ ഓർത്തഡോക്സ് ആചാരങ്ങളെ വിഗ്രഹാരാധനയോ ആരാധനയോ ആയി കാണുന്നു, പുതിയനിയമത്തിൽ അത്തരം ആചാരങ്ങളുടെ അഭാവത്തിനും കൊത്തിയെടുത്ത പ്രതിമകൾക്കെതിരായ പഴയനിയമത്തിലെ കൽപ്പനകൾക്കും ഇത് വിരുദ്ധമാണ്. പുറപ്പാട് 20:4-5 (പുതിയനിയമ സന്ദർഭത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു: □□□□□;നീ സ്വയം ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കരുത്... അവയെ വണങ്ങുകയോ ആരാധിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.□□□□□; 1 തിമോത്തി 2:5 ഉദ്ധരിച്ച്, വിശുദ്ധന്മാരെ മധ്യസ്ഥരായി വിളിക്കുന്നതിന് പുതിയനിയമ മാതൃകയൊന്നും വിമർശകർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല: □□□□□;ദൈവം ഒരുവനും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിൽ ഒരു മധ്യസ്ഥനുമേയുള്ളു, മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുയേശു.□□□□□;
- ഓർത്തഡോക്സ് എതിർപ്പ്: ദൈവത്തിനായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന ആരാധനയിൽ (ലാട്രിയ) നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ സഹ അംഗങ്ങളായി വിശുദ്ധരെ ബഹുമാനിക്കുന്നു, കൂടാതെ ഐക്കണുകൾ വിഗ്രഹങ്ങളല്ല, ദൈവികതയിലേക്കുള്ള ജാലകങ്ങളാണ്. വെളിപാട് 5:8 (വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കുന്ന മൂപ്പന്മാർ), എബ്രായർ 12:1 (സാക്ഷികളുടെ മേഘം) തുടങ്ങിയ ആരാധനയെ ബൈബിൾ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഓൺ ദി ഡിവൈൻ ഇമേജസിലെ ഡമാസ്കസിലെ ചർച്ച് ഫാദർ ജോൺ (ഏകദേശം 675–749 എ.ഡി.) ഐക്കണോക്ലാസത്തിനെതിരെ ഐക്കണുകളെ പ്രതിരോധിക്കുന്നു, അവതാരത്തെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ ദൃശ്യനായതിനാൽ (യോഹന്നാൻ 1:14), അവനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത് അവന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. പെട്ടകത്തിലെ കെരൂബുകൾ പോലുള്ള പഴയനിയമ മാതൃകകളിലേക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു (പുറപ്പാട് 25:18-22), പുതിയ നിയമം അത്തരം പ്രതീകാത്മകതയെ ഇല്ലാതാക്കുകയല്ല, നിറവേറ്റുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഭൗമിക അഭ്യർത്ഥനകളിലെന്നപോലെ അവരുടെ മധ്യസ്ഥത ചോദിക്കുക എന്നതാണ് വിശുദ്ധന്മാരോട് □□□□□;പ്രാർത്ഥിക്കുക□□□□□; (യാക്കോബ് 5:16: □□□□□;പരസ്പരം പ്രാർത്ഥിക്കുക□□□□□;).

4. ആദിപാപത്തിന്റെയും മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെയും വീക്ഷണം

- ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വൈരുദ്ധ്യം (വിമർശകന്റെ വീക്ഷണം): യാഥാസ്ഥിതികത □□□□□;പൂർവ്വിക പാപം□□□□□; പഠിപ്പിക്കുന്നു (മനുഷ്യത്വം ആദാമിൽ നിന്ന് മരണവും പാപ പ്രവണതയും അവകാശപ്പെടുന്നു, പക്ഷേ വ്യക്തിപരമായ കുറ്റബോധമല്ല), പൂർണ്ണമായ ദുഷ്ടതയെയോ

ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റബോധത്തെയോ നിരസിക്കുന്നു. ഇത് പുതിയനിയമത്തിലെ മനുഷ്യരാശിയുടെ അടിമത്തത്തിന്റെ ചിത്രീകരണത്തെ മയപ്പെടുത്തുന്നു, ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ കുറച്ചുകാണുന്നു. റോമർ 5:12,18 ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: □□□□□;ഒരു മനുഷ്യനിലൂടെ പാപവും പാപത്തിലൂടെ മരണവും ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു... ഒരു അതിക്രമത്തിന്റെ ഫലം എല്ലാവർക്കും ശിക്ഷാവിധിയായി.□□□□□;

- ഓർത്തഡോക്സ് പ്രതിവാദം: വീഴ്ച മരണവും ദുഷിക്കലും കൊണ്ടുവന്നു, പക്ഷേ കുറ്റബോധം വ്യക്തിപരമാണ് (യെഹെസ്കേൽ 18:20: □□□□□;പാപം ചെയ്യുന്നവനാണ് മരിക്കുക□□□□□;). എഗൈൻസ്റ്റ് ഹെറസീസ് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചർച്ച് ഫാദർ ഐറേനിയസ് (ഏകദേശം 130–202 എ.ഡി.) ആദാമിന്റെ പാപം മനുഷ്യരാശിയെ യാന്ത്രിക ശാപത്താൽ ബാധിക്കുകയല്ല, മറിച്ച് ബലഹീനതയാൽ ബാധിക്കുകയാണെന്ന് വിവരിക്കുന്നു, അത് സുഖപ്പെടുത്താനുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഖ്യാനത്തെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് സങ്കീർത്തനം 51:5 (□□□□□;ഞാൻ ജനനസമയത്ത് പാപമായിരുന്നു□□□□□;) ഉപദേശപരമായ കുറ്റബോധമല്ല, കാവ്യാത്മകമായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു, ജനനം മുതൽ സാർവത്രികമായ ശിക്ഷാവിധി അനുമാനിക്കാതെ പുതിയനിയമത്തിന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുള്ള ആഹ്വാനവുമായി അവരുടെ വീക്ഷണം യോജിക്കുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്നു.

5. കൂദാശകൾ (ഉദാ: ദിവ്യകാരുണ്യവും കുമ്പസാരവും) അനിവാര്യമോ പ്രതീകാത്മകമോ ആയി

- ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വൈരുദ്ധ്യം (വിമർശകരുടെ വീക്ഷണം): യാഥാസ്ഥിതികത കുർബാനയെ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ശരീരവും രക്തവുമായി കാണുന്നു (ആവർത്തിച്ചുള്ള ബലി സ്മാരകം) കൂടാതെ പാപമോചനത്തിനായി പുരോഹിതന്മാരോട് കുമ്പസാരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു, ഇത് പുതിയനിയമത്തിന്റെ ഒറ്റത്തവണ യാഗത്തിനും ദൈവത്തിലേക്കുള്ള നേരിട്ടുള്ള പ്രവേശനത്തിനും വിരുദ്ധമാണ്. എബ്രായർ 10:10,14: □□□□□;യശുേക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ യാഗത്താൽ നാം ഒരിക്കൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു... ഏക യാഗത്താൽ അവൻ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവരെ എന്നേക്കും പരിപൂർണ്ണരാക്കി.□□□□□; 1 യോഹന്നാൻ 1:9 ദൈവത്തോട് നേരിട്ടുള്ള കുമ്പസാരം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.
- ഓർത്തഡോക്സ് പ്രതിവാദം: കുർബാന ക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യയാഗത്തിലെ പങ്കാളിത്തമാണ് (എബ്രായർ 13:8: □□□□□;യശുേക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നേക്കും ഒരുപോലെയാണ്□□□□□;), യോഹന്നാൻ 6:53-56 പ്രകാരം ഒരു പുനർത്യാഗമല്ല (□□□□□;നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളിൽ ജീവൻ ഇല്ല□□□□□;). അന്ത്യോക്യയിലെ സഭാ പിതാവ് ഇഗ്നേഷ്യസ് (ഏകദേശം 35–107 എ.ഡി.) സ്മിർണിയക്കാർക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ ഇതിനെ □□□□□;അമർത്യതയുടെ മരുന്ന്□□□□□; എന്ന് വിളിക്കുന്നു. പുരോഹിതന്മാരോടുള്ള കുമ്പസാരം യാക്കോബ് 5:16 ഉം യോഹന്നാൻ 20:23 ഉം നിറവേറ്റുന്നു (ക്രിസ്തു പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാൻ അപ്പോസ്തലന്മാർക്ക് അധികാരം നൽകുന്നു). ഓർത്തഡോക്സ് കൂദാശകളെ കൃപയാൽ നിറഞ്ഞതായി കാണുന്നില്ല, പ്രതീകാത്മകമായിട്ടല്ല, ആദ്യകാല സഭാ ആചാരവുമായി യോജിക്കുന്നു.

6. ബൈബിൾ കാനോൻ (ഡ്യൂട്ടോറോകാനോനിക്കൽ പുസ്തകങ്ങളുടെ ഉൾപ്പെടുത്തൽ)

- ആരോപിക്കപ്പെട്ട വൈരുദ്ധ്യം (വിമർശകന്റെ വീക്ഷണം): ഓർത്തഡോക്സ് ബൈബിളിൽ തോബിത്, മക്കാബീസ് (ചില വീക്ഷണങ്ങളിൽ അപ്പോക്രിഫ) പോലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു, അവ പുതിയ നിയമത്തിൽ ആധികാരികമായി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടില്ല, കൂടാതെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഉപദേശപരമായ പിശകുകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു (ഉദാഹരണത്തിന്, 2 മക്കാബീസ് 12-ൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ). ഇത് യേശു ഉപയോഗിച്ച എബ്രായ തിരുവെഴുത്തുകൾക്കപ്പുറത്തേക്ക കാനോനെ വികസിപ്പിക്കുന്നു, പുതിയ നിയമത്തിലെ 39 പുസ്തകങ്ങളുള്ള പഴയ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്.

- ഓർത്തഡോക്സ് എതിർവാദം: സെപ്റ്റുവജിന്റ് (ഗ്രീക്ക് പഴയ നിയമം, ഈ പുസ്തകങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ) യേശുവും അപ്പോസ്തലന്മാരും ഉപയോഗിച്ചു (ഉദാ. എബ്രായർ 11:35 2 മക്കാബീസ് 7 നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു). അത്തനാസിയസ് പോലുള്ള സഭാപിതാക്കന്മാർ തന്റെ 39-ാമത് ഫെസ്റ്റൽ ലെറ്ററിൽ (എ.ഡി. 367) അവയെ ആത്മികവർദ്ധനയ്ക്കുള്ളവയായി പട്ടികപ്പെടുത്തി, കൗൺസിലുകൾ അവയെ സ്ഥിരീകരിച്ചു. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്തത് ഒരു നവീകരണമാണെന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് വാദിക്കുന്നു, കൂടാതെ പുസ്തകങ്ങൾ മധ്യസ്ഥത പോലുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു (വെളിപാട് 8:3-4 ന് അനുസൃതമായി).

ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ ;വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ; പലപ്പോഴും വ്യത്യസ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്: തിരുവെഴുത്തുകളെ മാത്രം ഊന്നിപ്പറയുന്ന വീക്ഷണകോണുകൾ വ്യക്തിഗത വ്യാഖ്യാനത്തിന് മുൻഗണന നൽകുന്നു, അതേസമയം ഓർത്തഡോക്സ് പിതാക്കന്മാരാലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും നയിക്കപ്പെടുന്ന സമൂഹ പാരമ്പര്യത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് സ്രോതസ്സുകൾ അവരുടെ ആചാരങ്ങൾ പുതിയനിയമ ക്രിസ്തുമതത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്നു, അതേസമയം വിമർശകർ അപ്പോസ്തോലികാനന്തര ശേഖരണങ്ങളെ കാണുന്നു. കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള പര്യവേക്ഷണത്തിനായി, ഫിലോകാലിയ (പിതാക്കന്മാരുടെ രചനകൾ) പോലുള്ള പ്രാഥമിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക. ഓർത്തഡോക്സ് സന്ദർഭങ്ങളിൽ വാദിക്കപ്പെടുന്ന ചരിത്രപരമായ സ്കോളർഷിപ്പിന്, രണ്ടാം ക്ഷേത്ര ജൂതമതവും ആദ്യകാല സഭാ രീതികളും പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് ഇവ വ്യക്തമാക്കാൻ കഴിയും.